

POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Kuźniar

w sprawie z wniosku L. S.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddział w W.
o rentę z tytułu niezdolności do pracy,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w dniu 24 stycznia 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 14 listopada 2018 r., sygn. akt III AUa [...],

umarza postępowanie kasacyjne.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 8 czerwca 2018 r., III AUa [...], Sąd Apelacyjny w [...], uwzględniając częściowo apelację organu rentowego – Zakładu Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddziału w W., zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w W., przyznając wnioskodawcy L. S. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy poczynając od dnia 1 stycznia 2015 r. i oddalając apelację organu rentowego w pozostałej części.

Wyrok ten zaskarżył skargą kasacyjną pełnomocnik pozwanego organu rentowego, opierając ją na podstawie zawartej w art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c., wnosząc o uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i orzeczenie co do istoty sprawy z zasądzeniem kosztów postępowania. Jako podstawę przesądu wskazał oczywistą zasadność skargi.

W odpowiedzi na skargę pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie w przypadku przyjęcia do rozpoznania za zwrotem kosztów postępowania kasacyjnego.

W dniu 20 listopada 2018 r. wnioskodawca zmarł, zaś pozwany organ rentowy – wykonując prawomocny wyrok Sądu Apelacyjnego w [...], „wydał decyzję przyznającą rentę z tytułu niezdolności do pracy od 01.01.2015 do 29.02.2016 r. (...)”.

W dniu 27 listopada H. S. – małżonka zmarłego wnioskodawcy wystąpiła z wnioskiem o wypłatę niezrealizowanego świadczenia po zmarłym, zaś organ rentowy – decyzją z dnia 19 grudnia 2018 r. - przyznał niezrealizowane świadczenie, przekazując je na rachunek bankowy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W utrwalonym orzecznictwie - odnośnie do prawa do emerytury (świadczenia z ubezpieczenia społecznego) - nie jest kwestionowane, że jest ono ściśle związane z osobą zmarłego i jako takie nie podlega dziedziczeniu (por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 12 listopada 2001 r., P 2/01, OTK 2001 nr 8, poz. 249 oraz uchwałę składu powiększonego Sądu Najwyższego z 26 lutego 1965 r., III PO 22/64, OSNC 1965 nr 7-8, poz. 107), z zastrzeżeniem wynikającym z art. 136 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 1270 ze zm.).

Zgodnie z art. 136 ust. 1 tej ustawy, w razie śmierci osoby, która zgłosi wniosek o świadczenia określone ustawą, świadczenia należne jej do dnia śmierci wypłaca się m.in. małżonkowi zmarłego.

W tym stanie rzeczy wydanie wyroku w niniejszej sprawie stało się niedopuszczalne (art. 355 § 1 k.p.c.), co mając na względzie, na mocy powyższego przepisu w związku z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c. orzeczono jak w postanowieniu.